Den här texten är endast avsedd som ett dokumentationshjälpmedel och har ingen rättslig verkan. EU-institutionerna tar inget ansvar för innehållet. De autentiska versionerna av motsvarande rättsakter, inklusive ingresserna, publiceras i Europeiska unionens officiella tidning och finns i EUR-Lex. De officiella texterna är direkt tillgängliga via länkarna i det här dokumentet

►**B** **EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 515/2014**

av den 16 april 2014

om inrättande, som en del av fonden för inre säkerhet, av ett instrument för ekonomiskt stöd för yttre gränser och visering och om upphävande av beslut nr 574/2007/EG

(EUT L 150, 20.5.2014, s. 143)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**M1**	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1240 av den 12 september 2018	L 236	1	19.9.2018
►**M2**	Kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/446 av den 15 oktober 2019	L 94	3	27.3.2020

▼B

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 515/2014

av den 16 april 2014

om inrättande, som en del av fonden för inre säkerhet, av ett instrument för ekonomiskt stöd för yttre gränser och visering och om upphävande av beslut nr 574/2007/EG

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. Genom denna förordning inrättas ett instrument för ekonomiskt stöd för förvaltningen av de yttre gränserna och den gemensamma viseringspolitiken (nedan kallat *instrumentet*) som en del av fonden för inre säkerhet (nedan kallad *fonden*).

Tillsammans med förordning (EU) nr 513/2014 inrättas fonden genom denna förordning för perioden från den 1 januari 2014 till den 31 december 2020.

2. I denna förordning fastställs

a) målen för det ekonomiska stödet och vilka åtgärder som är stödberättigande,

b) de allmänna ramarna för genomförandet av de stödberättigande åtgärderna,

c) de medel som görs tillgängliga genom instrumentet från den 1 januari 2014 till den 31 december 2020 och deras fördelning,

d) tillämpningsområdet för och syftet med de olika specifika sätt på vilka utgifterna för förvaltningen av de yttre gränserna och den gemensamma viseringspolitiken finansieras.

3. Enligt denna förordning ska bestämmelserna i förordning (EU) nr 514/2014 vara tillämpliga.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

a) *yttre gränser*: medlemsstaternas landgränser, inklusive flod- och insjögränser, sjögränser samt flygplatser och flod-, kust- och insjöhamnar, för vilka unionsrättens bestämmelser om passage av yttre gränser gäller, även när dessa gränser är tillfälliga.

▼B

b) *gemensam unionsstandard*: tillämpning av operativa åtgärder på ett gemensamt och sammanhållet sätt i syfte att uppnå en hög och enhetlig säkerhetsnivå på området för gränskontroller och visering, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 562/2006 ([1]), Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 ([2]), Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2008 ([3]), förordning (EG) nr 2007/2004, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1931/2006 ([4]), Schengenkatalogen för kontroll av de yttre gränserna, den praktiska handledningen för gränskontrolltjänstemän, handboken om visering, handboken om Eurosur samt alla andra förordningar och riktlinjer om gränskontroller och visering som antas på unionsnivå.

c) tillfälliga yttre gränser:

i) den gemensamma gränsen mellan en medlemsstat som tillämpar Schengenregelverket fullt ut och en medlemsstat som ska tillämpa Schengenregelverket fullt ut enligt anslutningsakten, men för vilken det tillämpliga rådsbeslut som bemyndigar den att tillämpa regelverket fullt ut ännu inte har trätt i kraft,

ii) den gemensamma gränsen mellan två medlemsstater som enligt respektive anslutningsakt ska tillämpa Schengenregelverket fullt ut, men för vilka det tillämpliga rådsbeslut som bemyndigar dem att tillämpa regelverket fullt ut ännu inte har trätt i kraft.

d) *gränsövergångsställe*: varje gränsövergångsställe som de behöriga myndigheterna har godkänt för passage av de yttre gränserna och som anmälts i enlighet med artikel 34.2 i förordning (EG) nr 562/2006.

e) *Schengens utvärderings- och övervakningsmekanism*: kontrollen av den korrekta tillämpningen av Schengenregelverket enligt förordning (EU) nr 1053/2013.

f) *nödsituation*: en situation till följd av ett akut och exceptionellt högt tryck där ett stort eller oproportionellt antal tredjelandsmedborgare passerar eller väntas passera den yttre gränsen till en eller flera medlemsstater, eller varje annan vederbörligen bestyrkt nödsituation som kräver akuta åtgärder vid de yttre gränserna.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 562/2006 av den 15 mars 2006 om en gemenskapskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna)
(EUT L 105, 13.4.2006, s. 1).

([2]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 av den 13 juli 2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar (viseringskodex) (EUT L 243, 15.9.2009, s. 1).

([3]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2008 av den 9 juli 2008 om informationssystemet för viseringar (VIS) och utbytet mellan medlemsstaterna av uppgifter om viseringar för kortare vistelse (VIS-förordningen) (EUT L 218, 13.8.2008, s. 60).

([4]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1931/2006 av den 20 december 2006 om lokal gränstrafik vid medlemsstaternas yttre landgränser och om ändring av bestämmelserna i Schengenkonventionen (EUT L 405, 30.12.2006, s. 1).

▼B

g) *avsnitt av de yttre gränserna*: hela eller en del av den yttre land- eller sjögränsen för en medlemsstat enligt definitionen i nationell rätt eller enligt vad som fastställs av den nationella samordningscentralen eller varje annan ansvarig nationell myndighet med avseende på tillämpningen av förordning (EU) nr 1052/2013.

Artikel 3

Mål

1. Det allmänna målet med instrumentet ska vara att bidra till att säkerställa en hög säkerhetsnivå i unionen och samtidigt underlätta lagligt resande, genom en enhetlig och hög nivå på kontrollen av de yttre gränserna och en ändamålsenlig handläggning av Schengenvisum, i överensstämmelse med unionens åtagande avseende de grundläggande friheterna och de mänskliga rättigheterna.

2. Inom det allmänna mål som anges i punkt 1 ska instrumentet – i enlighet med de prioriteringar som fastställs i unionens relevanta strategier, program, hotbildsbedömningar och riskbedömningar – bidra till att uppnå följande särskilda mål:

a) Stödja en gemensam viseringspolitik för att underlätta lagligt resande, tillförsäkra en hög servicekvalitet åt dem som ansöker om visum, säkerställa likabehandling av tredjelandsmedborgare och bekämpa olaglig invandring.

b) Stödja en integrerad gränsförvaltning, inbegripet att främja ytterligare harmonisering av gränsförvaltningsrelaterade åtgärder i enlighet med gemensam unionsstandard samt genom utbyte av information medlemsstaterna emellan och mellan medlemsstaterna och Frontex, för att säkerställa dels en enhetlig och hög kontroll- och skyddsnivå vid de yttre gränserna, bland annat genom att bekämpa olaglig invandring, dels en smidig passage av de yttre gränserna i enlighet med Schengenregelverket, samtidigt som tillgång till internationellt skydd garanteras dem som behöver detta, i enlighet med de skyldigheter som medlemsstaterna åtagit sig avseende de mänskliga rättigheterna, bland annat principen om ”non-refoulement”.

Uppfyllelsen av instrumentets särskilda mål ska utvärderas i enlighet med artikel 55.2 i förordning (EU) nr 514/2014 med hjälp av gemensamma indikatorer enligt vad som anges i bilaga IV till den här förordningen och programspecifika indikatorer som ingår i de nationella programmen.

3. För att uppnå de mål som avses i punkterna 1 och 2 ska instrumentet bidra till följande operativa mål:

a) Främja utvecklingen, genomförandet och verkställandet av strategier i syfte att säkerställa att det inte förekommer någon kontroll av personer, oavsett medborgarskap, när dessa passerar de inre gränserna, samt utföra kontroll av personer och en effektiv övervakning vid passage av de yttre gränserna.

b) Gradvis införa ett integrerat förvaltningssystem för de yttre gränserna, på grundval av solidaritet och ansvarstagande, i synnerhet genom

▼B

i) en förstärkning av kontrollerna och övervakningssystemen vid de yttre gränserna och förstärkt samverkan vid de yttre gränserna, inklusive sjögränserna, mellan gränskontrolltjänstemännen, tullen, migrations- och asylmyndigheterna samt de brottsbekämpande myndigheterna i medlemsstaterna,

ii) åtgärder inom territoriet som rör förvaltningen av de yttre gränserna och nödvändiga kompletterande åtgärder för dokumentsäkerhet, identitetshantering och driftskompatibilitet för förvärvad teknisk utrustning,

iii) alla åtgärder som i övrigt bidrar till att förebygga och bekämpa gränsöverskridande brottslighet vid de yttre gränserna med anknytning till personers rörlighet, inbegripet människohandel och människosmuggling.

c) Främja utvecklingen och genomförandet av den gemensamma politiken för visum och andra uppehållstillstånd för kortare tid samt av olika former av konsulärt samarbete, i syfte att säkerställa bättre konsulär täckning och harmoniserad praxis för utfärdande av visum.

d) Bygga och ombesörja driften av it-system, dessas kommunikationsinfrastruktur samt utrustning som stöder den gemensamma viseringspolitiken, gränskontrollerna och gränsövervakningen vid de yttre gränserna och som fullt ut följer lagstiftningen om skydd av personuppgifter.

e) Stärka situationsmedvetenheten vid de yttre gränserna och medlemsstaternas reaktionsförmåga.

f) Säkerställa en effektiv och enhetlig tillämpning av unionens regelverk om gränser och visering, däribland ett ändamålsenligt funktionssätt för Schengens utvärderings- och övervakningsmekanism.

g) Stärka åtgärder från medlemsstaterna för att bidra till att förbättra samarbetet mellan medlemsstater med verksamhet i tredjeländer med avseende på inflödet av tredjelandsmedborgare till medlemsstaternas territorium, inbegripet förebyggande och bekämpning av olaglig invandring, liksom samarbetet med tredjeländer i detta avseende, i full överensstämmelse med målen och principerna för unionens yttre åtgärder och humanitära politik.

4. Åtgärder som finansieras genom detta instrument ska genomföras i full överensstämmelse med de grundläggande rättigheterna och respekten för mänsklig värdighet. I synnerhet ska åtgärderna vara förenliga med bestämmelserna i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, unionsrätt om dataskydd, den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (Europakonventionen), principen om rättvis behandling av tredjelandsmedborgare, rätten till asyl och internationellt skydd, principen om ”non-refoulement” samt unionens och medlemsstaternas internationella skyldigheter enligt de internationella instrument som de har undertecknat, till exempel Genèvekonventionen angående flyktingars rättsliga ställning av den 28 juli 1951, kompletterad genom New York-protokollet av den 31 januari 1967.

I synnerhet ska medlemsstaterna, när så är möjligt, när de genomför åtgärder sörja för att utsatta personer, särskilt barn och ensamkommande barn, identifieras, ges omedelbar hjälp och hänvisning till skyddstjänster.

▼B

5. När medlemsstaterna genomför åtgärder som finansieras genom detta instrument och som är kopplade till sjögränsövervakning ska de särskilt uppmärksamma sina skyldigheter enligt internationell sjörätt att bistå personer i nöd. I detta avseende kan utrustning och system som får stöd av instrumentet användas för sökning och räddning i situationer som uppstår under gränsövervakningsinsatser till sjöss, och därigenom bidra till att säkerställa skyddet för migranter och rädda deras liv.

6. Instrumentet ska också bidra till finansieringen av tekniskt bistånd på initiativ av medlemsstaterna och kommissionen.

Artikel 4

Stödberättigande åtgärder

1. Inom de mål som avses i artikel 3 i den här förordningen och med beaktande av resultatet av den politiska dialog som föreskrivs i artikel 13 i förordning (EU) nr 514/2014 samt i enlighet med målen för det nationella program som anges i artikel 9 i den här förordningen ska instrumentet stödja åtgärder i eller av medlemsstaterna, i synnerhet följande åtgärder:

a) Infrastrukturer, byggnader och system som krävs vid gränsövergångsställen och för övervakning av gränserna mellan gränsövergångsställen, för att förebygga och bekämpa obehörig gränspassage, olaglig invandring och gränsöverskridande brottslighet och för att säkerställa smidiga reseflöden.

b) Operativ utrustning, transportmedel och kommunikationssystem som krävs för ändamålsenlig och säker gränskontroll och spårning av personer.

c) It- och kommunikationssystem för effektiv hantering av migrationsströmmar över gränserna, inbegripet investeringar i befintliga och framtida system.

d) Infrastruktur, byggnader, kommunikations- och it-system samt operativ utrustning som krävs för handläggningen av visumansökningar och konsulärt samarbete, liksom andra åtgärder som syftar till att förbättra servicekvaliteten för dem som ansöker om visum.

e) Utbildning i användningen av sådan utrustning och sådana system som avses i leden b, c och d och främjande av standarder för kvalitetsstyrning, liksom utbildning av gränskontrolltjänstemän – om så är lämpligt även i tredjeländer – i hur de ska utföra sina arbetsuppgifter för övervakning, rådgivning och kontroll i överensstämmelse med internationell rätt om mänskliga rättigheter, inbegripet identifiering av offer för människohandel och människosmuggling.

f) Utstationering av sambandsmän för invandringsfrågor och dokumentrådgivare i tredjeländer samt utbyte och utstationering av gränskontrolltjänstemän mellan medlemsstater eller mellan en medlemsstat och ett tredjeland.

▼B

g) Studier, utbildning, pilotprojekt och andra åtgärder för ett gradvis införande av ett integrerat förvaltningssystem för de yttre gränserna enligt vad som avses i artikel 3.3, inklusive åtgärder som syftar till att främja myndighetssamarbete antingen inom medlemsstater eller mellan medlemsstater samt åtgärder som rör driftskompatibilitet och harmonisering av gränsförvaltningssystem.

h) Studier, pilotprojekt och åtgärder som syftar till att genomföra rekommendationer, operativa standarder och bästa praxis som följer av det operativa samarbetet mellan medlemsstaterna och unionens organ.

2. Inom de mål som avses i artikel 3 i den här förordningen och med beaktande av resultatet av den politiska dialog som föreskrivs i artikel 13 i förordning (EU) nr 514/2014, och i enlighet med målen för det nationella program som avses i artikel 9 i den här förordningen, ska instrumentet stödja åtgärder avseende och i tredjeländer, och i synnerhet följande:

a) Informationssystem, verktyg eller utrustning för utbyte av information mellan medlemsstaterna och tredjeländer.

b) Åtgärder som rör det operativa samarbetet mellan medlemsstaterna och tredjeländer, inklusive gemensamma insatser.

c) Projekt i tredjeländer som syftar till att förbättra övervakningssystemen för att säkerställa samarbete med Eurosur.

d) Studier, seminarier, arbetsgrupper, konferenser, utbildning, utrustning och pilotprojekt för att tillhandahålla särskilda tekniska och operativa sakkunskaper till tredjeländer.

e) Studier, seminarier, arbetsgrupper, konferenser, utbildning, utrustning och pilotprojekt för genomförandet av särskilda rekommendationer, operativa standarder och bästa praxis som följer av det operativa samarbetet mellan medlemsstaterna och unionens organ i tredjeländer.

Kommissionen och medlemsstaterna ska tillsammans med Europeiska utrikestjänsten och i enlighet med artikel 3.5 i förordning (EU) nr 514/2014 säkerställa samordningen av de åtgärder som vidtas i och avseende tredjeländer.

3. De åtgärder som avses i punkt 1 a är inte stödberättigande vid tillfälliga yttre gränser.

4. Åtgärder i samband med tillfälligt och undantagsmässigt återinförande av gränskontroll vid de inre gränserna enligt vad som avses i kodexen om Schengengränserna är inte stödberättigande.

5. Åtgärder vilkas enda syfte eller konsekvens är kontroll av varor är inte stödberättigande.

KAPITEL II

BUDGETRAM OCH GENOMFÖRANDERAM

Artikel 5

Samlade medel och genomförande

1. De samlade medlen för genomförandet av instrumentet ska uppgå till 2 760 miljoner EUR i löpande priser.

▼B

2. Europaparlamentet och rådet ska bevilja de årliga anslagen inom den fleråriga budgetramens gränser.

3. De samlade medlen ska genomföras enligt följande:

a) Nationella program, i enlighet med artiklarna 9 och 12.

b) Driftsstöd, inom ramen för de nationella programmen och enligt de villkor som fastställs i artikel 10.

c) Den särskilda transiteringsordningen, i enlighet med artikel 11.

d) Unionsåtgärder, i enlighet med artikel 13.

e) Bistånd i nödsituationer, i enlighet med artikel 14.

f) Genomförande av ett program för inrättande av it-system till stöd för förvaltningen av migrationsströmmar över de yttre gränserna, enligt de villkor som fastställs i artikel 15.

g) Tekniskt bistånd, i enlighet med artikel 16.

4. De budgetmedel som genom instrumentet anslås för unionsåtgärder enligt artikel 13 i den här förordningen, bistånd i nödsituationer enligt artikel 14 i den här förordningen och tekniskt bistånd enligt artikel 16.1 i den här förordningen ska genomföras genom direkt förvaltning i enlighet med artikel 58.1 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ([1]), och när så är lämpligt, genom indirekt förvaltning i enlighet med artikel 58.1 c i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.

De budgetmedel som anslås för nationella program enligt artikel 9, driftsstöd enligt artikel 10 och den särskilda transiteringsordningens funktion enligt artikel 11 ska genomföras genom delad förvaltning i enlighet med artikel 58.1 b i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.

De budgetmedel som anslås för länder som har åtagit sig att delta i genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket enligt punkt 7 i denna artikel ska genomföras genom indirekt förvaltning i enlighet med artikel 58.1 c i i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.

Den eller de metoder som används för genomförandet av budgeten för programmet för utveckling av it-system på grundval av befintliga och/eller nya system ska anges i den relevanta unionslagstiftningsakter som antas.

5. De samlade medlen ska användas enligt följande:

a) 1 551 miljoner EUR för medlemsstaternas nationella program.

b) 791 miljoner EUR för utveckling av it-system, på grundval av befintliga och/eller nya system som stöd för hanteringen av migrationsströmmar över de yttre gränserna, med förbehåll för att de relevanta unionslagstiftningsakterna antas.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1).

▼B

Om det beloppet inte har fördelats eller utnyttjats, ska kommissionen genom en delegerad akt i enlighet med artikel 17 omfördela det till en eller flera av de verksamheter som avses i artikel 6.1 b och c och led d i denna punkt. Den delegerade akten ska inbegripa en bedömning av utvecklingen av de relevanta it-systemen, inklusive genomförandet av budgeten och förväntade outnyttjade belopp. Denna omfördelning får ske efter antagandet av de relevanta lagstiftningsakterna eller vid den halvtidsöversyn som avses i artikel 8.

c) 154 miljoner EUR för den särskilda transiteringsordningen.

d) 264 miljoner EUR för unionsinsatser, bistånd i nödsituationer och tekniskt bistånd på kommissionens initiativ, varav minst 30 % ska användas för unionsinsatser.

6. De samlade medel som finns tillgängliga för instrumentet i enlighet med punkt 1 utgör, tillsammans med de samlade medel som fastställts för förordning (EU) nr 513/2014, finansieringsramen för fonden, och utgör den särskilda referensen, i den mening som avses i punkt 17 i det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning ([1]), för Europaparlamentet och rådet under det årliga budgetförfarandet.

7. De länder som är associerade till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ska delta i instrumentet i enlighet med denna förordning.

Avtal ska ingås om de finansiella bidrag som dessa länder ska lämna till instrumentet och de kompletterande bestämmelser som behövs för dessa länders deltagande, inbegripet bestämmelser som skyddar unionens ekonomiska intressen och revisionsrättens revisionsbefogenheter.

De finansiella bidragen från dessa länder ska läggas till de samlade medel från unionens budget som avses i punkt 1.

Artikel 6

Medel för stödberättigande åtgärder i medlemsstaterna

1. 1 551 miljoner EUR ska preliminärt fördelas mellan medlemsstaterna enligt följande:

a) 1 276 miljoner EUR enligt vad som anges i bilaga I.

b) 147 miljoner EUR på grundval av resultaten från den mekanism som avses i artikel 7.

([1]) EUT C 373, 20.12.2013, s. 1.

▼B

c) Inom ramen för den halvtidsöversyn som avses i artikel 8 och för perioden från och med budgetåret 2018: 128 miljoner EUR, återstoden av de tillgängliga anslagen enligt denna artikel eller ett annat belopp, i enlighet med vad som fastställs i punkt 4, på grundval av resultatet från riskbedömningen och halvtidsöversynen.

2. Varje medlemsstat ska fördela de basbelopp för nationella program som anges i bilaga I på följande sätt:

a) Minst 10 % till åtgärder som avser artikel 9.2 a.

b) Minst 25 % till åtgärder som avser artikel 9.2 b.

c) Minst 5 % till åtgärder som avser artikel 9.2 c, d, e och f.

Medlemsstaterna får avvika från dessa miniminivåer under förutsättning att en förklaring infogas i det nationella programmet till varför en resursfördelning som understiger dessa miniminivåer inte äventyrar uppnåendet av det berörda målet. Denna förklaring ska bedömas av kommissionen i samband med dess godkännande av nationella program enligt vad som avses i artikel 9.2.

3. Medlemsstaterna ska tilldela Eurosur de medel som behövs för att systemet ska kunna fungera väl.

▼M1

3a. Under utvecklingsfasen av EU-systemet för reseuppgifter och resetillstånd (Etias) ska medlemsstaterna tilldelas ytterligare anslag på 96,5 miljoner EUR utöver grundanslaget som de i dess helhet ska använda för finansieringen av Etias för att säkerställa att systemet utvecklas snabbt och effektivt i överensstämmelse med genomförandet av Etias centrala system på det sätt som anges i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1240 ([1]).

▼B

4. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 17 för att justera det preliminära belopp som anges i punkt 1 c i den här artikeln, i syfte att på ett korrekt sätt uppfylla målen enligt instrumentet i fall av oförutsedda eller nya omständigheter och/eller för att säkerställa en ändamålsenlig användning av den finansiering som finns tillgänglig inom ramen för instrumentet.

5. Medlemsstater som ansluter sig till unionen under perioden 2012–2020 ska inte få anslag för nationella program enligt detta instrument, så länge de får anslag från ett tillfälligt unionsinstrument som hjälper de stödmottagande medlemsstaterna att finansiera åtgärder vid de nya yttre gränserna för genomförandet av Schengenregelverket om gränser och visering samt kontrollen vid de yttre gränserna.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1240 av den 12 september 2018 om inrättande av ett EU-system för reseuppgifter och resetillstånd (Etias) och om ändring av förordningarna (EU) nr 1077/2011, (EU) nr 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 och (EU) 2017/2226 (EUT L 236, 19.9.2018, s. 1).

▼B

Artikel 7

Medel för särskilda åtgärder

1. Medlemsstaterna kan, utöver de anslag som beräknas i enlighet med artikel 6.1 a, få ett ytterligare anslag, förutsatt att detta är öronmärkt som sådant i det nationella programmet och ska användas för de särskilda åtgärder som förtecknas i bilaga II.

2. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 17 för översynen av de särskilda åtgärder som förtecknas i bilaga II, om det anses lämpligt, även i samband med halvtidsöversynen. På grundval av de nya särskilda åtgärderna kan medlemsstaterna få ett tilläggsbelopp enligt vad som anges i punkt 1 i den här artikeln, om det finns tillgängliga medel.

3. De tilläggsbelopp som fördelas i enlighet med denna artikel ska tilldelas de berörda medlemsstaterna i det enskilda finansieringsbeslutet om godkännande eller översyn av deras nationella program i enlighet med det förfarande som anges i artikel 14 i förordning (EU) nr 514/2014.

Artikel 8

Medel inom ramen för halvtidsöversynen

1. I syfte att fördela det belopp som anges i artikel 6.1 c ska kommissionen senast den 1 juni 2017 ta hänsyn till medlemsstaternas bördor i samband med gränsförvaltningen, inklusive söknings- och räddningsverksamhet i situationer som uppstår under gränsövervakningsinsatser till sjöss samt bedömningsrapporter som utarbetas med hjälp av Schengens utvärderings- och övervakningsmekanism, liksom hotnivåerna vid de yttre gränserna för perioden 2017–2020 och faktorer som påverkade säkerheten vid de yttre gränserna under 2014–2016. Det beloppet ska fördelas mellan medlemsstaterna genom viktning mellan följande kategorier av gränser, med beaktande av punkt 6 i den här artikeln:

a) 45 % för yttre sjögränser.

b) 38 % för yttre landgränser.

c) 17 % för flygplatser.

2. För de yttre sjö- och landgränserna ska beräkningen av beloppet baseras på längden på avsnitten av den yttre gränsen multiplicerat med en hotnivå (minsta, normal, medelhög, hög) för varje gränsavsnitt enligt följande:

a) Koefficient 0,5 för minsta hotnivå.

b) Koefficient 1 för normal hotnivå.

c) Koefficient 3 för medelhög hotnivå.

d) Koefficient 5 för hög hotnivå.

▼B

3. För flygplatser ska anslagen beräknas för varje medlemsstat enligt följande:

a) 50 % på grundval av det antal personer som passerar de yttre gränserna.

b) 50 % på grundval av det antal tredjelandsmedborgare som nekas inresa vid de yttre gränserna.

4. I enlighet med Frontex riskbedömningsrapport och i samråd med Frontex, och vid behov även med andra unionsorgan, ska kommissionen fastställa hotnivåer för varje avsnitt av medlemsstaternas yttre gränser för perioden 2017–2020. Hotnivåerna ska baseras på följande faktorer:

a) Bördan i samband med gränsförvaltningen vid de yttre gränserna.

b) De faktorer som påverkade säkerheten vid medlemsstaternas yttre gränser under perioden 2014–2016.

c) Förändringar i unionens politik, till exempel viseringspolitiken.

d) Möjliga framtida tendenser i fråga om migrationsströmmar och risker för olaglig verksamhet med koppling till irreguljär passage av de yttre gränserna.

e) Den sannolika politiska, ekonomiska och sociala utvecklingen i tredjeländer, särskilt i grannländerna.

Innan kommissionen utfärdar den rapport där hotnivåerna fastställs ska den föra en diskussion med medlemsstaterna.

5. För fördelningen av medel enligt punkt 1 ska följande gälla:

a) Den linje mellan de områden som avses i artikel 1 i rådets förordning (EG) nr 866/2004 ([1]) ska beaktas, även om den inte utgör någon yttre landgräns så länge som artikel 1 i protokoll nr 10 till Cyperns anslutningsakt från 2003 är tillämplig, men inte sjögränsen norr om den linjen.

b) Uttrycket *yttre sjögränser* ska definieras som medlemsstaternas yttersta territorialhavsgräns i enlighet med artiklarna 4–16 i Förenta nationernas havsrättskonvention. I fall där det krävs regelbundna insatser över stora avstånd för att förebygga obehörig gränspassage ska uttrycket dock avse den yttre gränsen för områden med hög hotnivå. Dessa yttre gränser ska fastställas med beaktande av de relevanta uppgifter om dessa insatser för perioden 2014–2016 som de berörda medlemsstaterna lämnar in.

([1]) Rådets förordning (EG) nr 866/2004 av den 29 april 2004 om en ordning enligt artikel 2 i protokoll nr 10 till anslutningsakten (EUT L 161, 30.4.2004, s. 128).

▼B

6. Dessutom kan medlemsstaterna, efter uppmaning från kommissionen senast den 1 juni 2017, få ett ytterligare anslag, förutsatt att detta är öronmärkt som sådant i programmet och används för särskilda åtgärder som ska fastställas i ljuset av unionens prioriteringar vid den tidpunkten.

7. De tilläggsbelopp som fördelas enligt denna artikel ska tilldelas de berörda medlemsstaterna i ett enskilt finansieringsbeslut om godkännande eller översyn av deras nationella program i enlighet med det förfarande som anges i artikel 14 i förordning (EU) nr 514/2014.

Artikel 9

Nationella program

1. Det nationella program som med beaktande av resultatet av den politiska dialog som avses i artikel 13 i förordning (EU) nr 514/2014 ska utarbetas enligt instrumentet och det som ska utarbetas enligt förordning (EU) nr 513/2014 ska läggas fram för kommissionen som ett samlat nationellt program för fonden i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) nr 514/2014.

2. Inom ramen för de nationella program som ska granskas och godkännas av kommissionen i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) nr 514/2014 ska medlemsstaterna inom ramen för de mål som avses i artikel 3 i den här förordningen och med beaktande av resultatet av den dialog som avses i artikel 13 i förordning (EU) nr 514/2014 sträva efter att nå i synnerhet mål från följande förteckning:

a) Utveckla Eurosur i enlighet med unionsrätten och unionens riktlinjer.

b) Stödja och utöka den befintliga kapaciteten på nationell nivå när det gäller viseringspolitiken och förvaltningen av de yttre gränserna samt stödja och utöka åtgärder inom området för fri rörlighet som rör förvaltningen av de yttre gränserna, med beaktande av i synnerhet ny teknik och utvecklingen inom och/eller standarder avseende hanteringen av migrationsströmmar.

c) Stödja den fortsatta utvecklingen av hanteringen av migrationsströmmar med hjälp av medlemsstatens konsulära och andra tjänster i tredjeländer, bland annat genom att inrätta konsulära samarbetsmekanismer i syfte att underlätta lagligt resande i enlighet med unionsrätt eller den berörda medlemsstatens rätt, och förebygga olaglig invandring till unionen.

d) Stärka en integrerad gränsförvaltning genom provning och införande av nya verktyg, driftskompatibla system samt arbetsmetoder som syftar till att öka informationsutbytet inom medlemsstaten eller förbättra samverkan mellan myndigheter.

e) Utveckla projekt som syftar till att säkerställa en enhetlig och hög nivå på kontrollen av de yttre gränserna i enlighet med gemensam unionsstandard och att öka driftskompatibiliteten mellan medlemsstaternas gränsförvaltningssystem.

▼B

f) Efter samråd med Frontex stödja åtgärder som syftar till att främja ytterligare harmonisering av gränsförvaltningen och i synnerhet dess tekniska kapacitet, i enlighet med gemensam unionsstandard.

g) Säkerställa en korrekt och enhetlig tillämpning av unionens regelverk om gränskontroller och visering för att komma till rätta med de brister som har konstaterats på unionsnivå, enligt vad som har framkommit inom Schengens utvärderings- och övervakningsmekanism.

h) Bygga upp kapaciteten för att möta kommande utmaningar, inbegripet nuvarande och framtida hot och påfrestningar vid de yttre gränserna, med särskild hänsyn till analyser genomförda av relevanta unionsorgan.

3. För att uppnå de mål som avses i punkt 2 får medlemsstaterna inom ramen för sina nationella program stödja åtgärder i och avseende tredjeländer, bland annat genom informationsutbyte och operativt samarbete.

4. Kommissionen ska samråda med Frontex om de utkast till nationella program som medlemsstaterna lämnar in, i synnerhet för den verksamhet som finansieras inom ramen för driftsstödet, i syfte att se till att Frontex uppdrag och medlemsstaternas ansvar för kontroll och övervakning av de yttre gränserna kompletterar varandra och för att säkerställa konsekvens och motverka kostnadsineffektivitet.

Artikel 10

Driftsstöd enligt medlemsstaternas nationella program

1. En medlemsstat får använda upp till 40 % av det belopp som anslagits genom instrumentet till sitt nationella program för att finansiera driftsstöd till de myndigheter som är ansvariga för de uppgifter och tjänster som utgör tjänster av allmänt intresse för unionen.

2. Driftsstöd ska beviljas om den berörda medlemsstaten uppfyller följande villkor:

a) Förenlighet med unionens regelverk om gränser och visering.

b) Förenlighet med det nationella programmets mål.

c) Förenlighet med gemensam unionsstandard i syfte att öka samordningen mellan medlemsstaterna och undvika dubbelarbete, splittring och kostnadsineffektivitet i fråga om gränskontroll.

3. I detta syfte ska kommissionen före godkännandet av det nationella programmet bedöma utgångsläget i de medlemsstater som har angett att de har för avsikt att begära driftsstöd, i förekommande fall med beaktande av Schengenutvärderingsrapporter.

▼B

Kommissionens slutsatser ska bli föremål för diskussion med den berörda medlemsstaten.

Efter diskussionen får kommissionen, för att godkänna budgetstöd inom en medlemsstats nationella program, ställa krav på programplanering och fullbordande av ett antal åtgärder i syfte att säkerställa att villkoren i punkt 2 är helt uppfyllda vid den tidpunkt när budgetstödet lämnas.

4. Driftsstödet ska koncentreras till särskilda uppgifter och/eller tjänster och inriktas på de mål som anges i bilaga III. Det ska innebära full återbetalning av utgifterna för att genomföra de uppgifter och/eller tjänster som fastställs i det nationella programmet, inom de ekonomiska ramar som fastställs i programmet och det tak som anges i punkt 1.

5. Driftsstödet ska bli föremål för övervakning och informationsutbyte mellan kommissionen och den berörda medlemsstaten i förhållande till utgångsläget i den medlemsstaten, de mål som ska uppnås samt indikatorer för att mäta framstegen.

6. Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa förfarandena för rapportering av tillämpningen av denna bestämmelse och alla andra praktiska arrangemang som ingås mellan medlemsstaterna och kommissionen för att följa denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 18.2.

Artikel 11

Driftsstöd för den särskilda transiteringsordningen

1. Instrumentet ska ge stöd till kompensation för uteblivna avgifter för transitvisum och ytterligare kostnader som uppstår till följd av genomförandet av dokumentet för förenklad transitering (FTD) och dokumentet för förenklad järnvägstransitering (FRTD) i enlighet med förordning (EG) nr 693/2003 och förordning (EG) nr 694/2003.

2. De medel som anslagits till Litauen enligt punkt 1 får inte överstiga 154 miljoner EUR för perioden 2014–2020 och ska göras tillgängliga som ytterligare särskilt driftsstöd till Litauen.

3. Med avseende på tillämpningen av punkt 1 avses med ytterligare kostnader sådana kostnader som direkt följer av de särskilda kraven på att genomföra den särskilda transiteringsordningen och som inte uppstår till följd av utfärdandet av transitvisum eller visering för andra ändamål.

Följande typer av ytterligare kostnader ska berättiga till finansiering:

a) Investeringar i infrastruktur.

b) Utbildning av personal som genomför den särskilda transiteringsordningen.

▼B

c) Ytterligare driftskostnader, inbegripet löner till personal som specifikt genomför den särskilda transiteringsordningen.

4. De uteblivna avgifter som avses i punkt 1 i denna artikel ska beräknas på grundval av avgiftsnivåerna för visering och den avgiftsfrihet vid visering som fastställs i avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Ryska federationen om förenklat utfärdande av viseringar till medborgare i Europeiska unionen och Ryska federationen ([1]), inom den budgetram som anges i punkt 2 i denna artikel.

5. Kommissionen och Litauen ska se över tillämpningen av denna artikel vid ändringar som har en inverkan på den särskilda transiteringsordningen och/eller dess funktion.

6. Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa förfaranden för rapportering om tillämpningen av denna bestämmelse och eventuella finansiella och andra praktiska arrangemang mellan Litauen och kommissionen i syfte att följa denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 18.2.

7. För att se till att den särskilda transiteringsordningen fungerar smidigt får kommissionen ha specifika arrangemang för mellanliggande betalningar med avvikelse från bestämmelserna i förordning (EU) nr 514/2014.

Artikel 12

Programplanering i linje med resultaten från Schengens utvärderings- och övervakningsmekanism

Efter antagandet av en Schengenutvärderingsrapport i enlighet med förordning (EU) nr 1053/2013 ska den berörda medlemsstaten, tillsammans med kommissionen och Frontex, undersöka hur man bör ta itu med slutsatserna, däribland eventuella brister, och genomföra rekommendationerna inom ramen för sitt nationella program.

Vid behov ska den berörda medlemsstaten se över sitt nationella program i enlighet med artikel 14.9 i förordning (EU) nr 514/2014 för att beakta dessa slutsatser och rekommendationer.

Finansieringen av korrigerande åtgärder ska prioriteras. I dialog med kommissionen och Frontex ska den berörda medlemsstaten omfördela medel inom sitt program, även de medel som programplanerats för driftsstöd, och/eller införa eller ändra åtgärder som syftar till att avhjälpa bristerna enligt slutsatserna och rekommendationerna i Schengenutvärderingsrapporten.

Artikel 13

Unionsåtgärder

1. På kommissionens initiativ får instrumentet användas för att finansiera gränsöverskridande åtgärder eller åtgärder av särskilt intresse för unionen (nedan kallade *unionsåtgärder*) i samband med de allmänna, särskilda och operativa mål som avses i artikel 3.

([1]) EUT L 129, 17.5.2007, s. 27.

▼B

2. För att berättiga till stöd ska unionsåtgärderna i synnerhet eftersträva följande mål:

a) Stödja förberedande, övervakande, administrativ och teknisk verksamhet som krävs för att genomföra politiken för yttre gränser och visering, inbegripet att stärka förvaltningen av Schengenområdet genom att utveckla och genomföra den utvärderingsmekanism som inrättats genom förordning (EU) nr 1053/2013 för att kontrollera tillämpningen av Schengenregelverket och kodexen om Schengengränserna, i synnerhet utgifter för tjänsteresor för experter från kommissionen och medlemsstaterna som deltar i platsbesök.

b) Förbättra kunskapen om och förståelsen av situationen i medlemsstaterna och i tredjeländer genom analys, utvärdering och nära bevakning av politiken.

c) Stödja utvecklingen av statistiska verktyg, däribland gemensamma statistiska verktyg, metoder och gemensamma indikatorer.

d) Stödja och övervaka genomförandet av unionsrätten och unionens politiska mål i medlemsstaterna och utvärdera deras genomslagskraft och inverkan, även med avseende på respekten för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna när det gäller instrumentets räckvidd.

e) Främja nätverkande, ömsesidigt lärande, kartläggning och spridning av bästa praxis samt innovativa tillvägagångssätt bland olika aktörer på unionsnivå.

f) Främja projekt som syftar till harmonisering av och driftskompatibilitet för gränsförvaltningsrelaterade åtgärder i enlighet med gemensam unionsstandard, i syfte att utveckla ett integrerat europeiskt gränsförvaltningssystem.

g) Öka medvetenheten om unionens politik och mål bland aktörerna och allmänheten, bland annat genom information utåt om unionens politiska prioriteringar.

h) Öka de europeiska nätverkens förmåga att bedöma, främja, stödja och vidareutveckla unionens politik och mål.

i) Stödja särskilt innovativa projekt för att utveckla nya metoder och/eller tekniker som har förutsättningar att kunna överföras till andra medlemsstater, särskilt projekt som syftar till att testa och validera forskningsprojekt.

j) Stödja åtgärder i eller avseende tredjeländer enligt vad som avses i artikel 4.2.

3. Unionsåtgärder ska genomföras i enlighet med artikel 6 i förordning (EU) nr 514/2014.

▼B

Artikel 14

Bistånd i nödsituationer

1. Genom instrumentet ska ekonomiskt stöd ges för att hantera brådskande och särskilda behov i händelse av en nödsituation enligt definitionen i artikel 2 f.

2. Bistånd i nödsituationer ska genomföras i enlighet med artiklarna 6 och 7 i förordning (EU) nr 514/2014.

Artikel 15

Inrättande av ett program för utveckling av it-system

Programmet för utveckling av it-system på grundval av befintliga och/eller nya system ska genomföras förutsatt att unionslagstiftningsakter antas för att definiera dessa it-system och deras kommunikationsinfrastruktur, i synnerhet med målet att förbättra förvaltningen och kontrollen av reseflödena vid de yttre gränserna genom att stärka kontrollerna, samtidigt som gränspassagen påskyndas för reguljära resenärer. Där så är lämpligt ska synergier med befintliga it-system eftersträvas i syfte att undvika dubbla utgifter.

Fördelningen av det belopp som avses i artikel 5.5 b ska göras antingen i de relevanta unionsrättsakterna eller, efter antagandet av de lagstiftningsakterna, genom en delegerad akt i enlighet med artikel 17.

Kommissionen ska när så är lämpligt, dock minst en gång om året, underrätta Europaparlamentet och rådet om framstegen i utvecklingen av dessa it-system.

Artikel 16

Tekniskt bistånd

1. På kommissionens initiativ och/eller för dess räkning får bidrag på upp till 1,7 miljoner EUR per år betalas ut från instrumentet för tekniskt bistånd till fonden i enlighet med artikel 9 i förordning (EU) nr 514/2014.

2. På en medlemsstats initiativ får verksamhet för tekniskt bistånd finansieras genom instrumentet i enlighet med artikel 20 i förordning (EU) nr 514/2014. Det belopp som avsätts för tekniskt bistånd för perioden 2014–2020 får inte överstiga summan av 5 % av det totala belopp som tilldelats en medlemsstat plus 500 000 EUR.

KAPITEL III

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 17

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen på de villkor som anges i denna artikel.

▼B

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 5.5 b, 6.4, 7.2 och 15 ska ges till kommissionen för en period av sju år från och med den 21 maj 2014. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av sjuårsperioden. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med en period på tre år, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av sjuårsperioden.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 5.5 b, 6.4, 7.2 och 15 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller av rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* eller vid ett senare datum som anges i beslutet. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet rådet denna.

5. En delegerad akt som antas i enlighet med artiklarna 5.5 b, 6.4, 7.2 och 15 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 18

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av kommittén för asyl-, migrations- och integrationsfonden och fonden för inre säkerhet, inrättad genom artikel 59.1 i förordning (EU) nr 514/2014.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 19

Tillämplighet av förordning (EU) nr 514/2014

Bestämmelserna i förordning (EU) nr 514/2014 ska vara tillämpliga på instrumentet.

Artikel 20

Upphävande

Beslut nr 574/2007/EG ska upphöra att gälla med verkan från den 1 januari 2014.

▼B

Artikel 21

Övergångsbestämmelser

1. Denna förordning ska inte påverka vare sig fullföljande eller ändring, inklusive hel eller partiell indragning, av projekt och årliga program till dess att de har slutförts eller av det ekonomiska stöd som har godkänts av kommissionen på grundval av beslut nr 574/2007/EG eller någon annan lagstiftning som är tillämplig på det stödet den 31 december 2013.

2. När beslut antas om medfinansiering inom ramen för instrumentet ska kommissionen beakta åtgärder som antagits på grundval av beslut nr 574/2007/EG före den 20 maj 2014 och som har ekonomiska återverkningar under den period som omfattas av medfinansieringen.

3. Belopp som anslagits till medfinansiering vilka kommissionen godkänt mellan den 1 januari 2011 och den 31 december 2014, och för vilka kommissionen inte har mottagit de handlingar som krävs för avslutande av åtgärderna senast den dag då slutrapporten ska vara inlämnad, ska automatiskt återtas av kommissionen senast den 31 december 2017, och felaktigt utbetalade belopp ska återbetalas.

4. Belopp som avser åtgärder som har skjutits upp till följd av rättsliga förfaranden eller administrativa överklaganden med uppskjutande verkan ska inte beaktas vid beräkningen av det belopp som automatiskt ska återtas.

5. Senast den 30 juni 2015 ska medlemsstaterna till kommissionen överlämna en utvärderingsrapport om resultatet och verkan av de åtgärder som medfinansierats inom ramen för beslut nr 574/2007/EG för perioden 2011–2013.

6. Senast den 31 december 2015 ska kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén överlämna efterhandsutvärderingsrapporten enligt beslut nr 574/2007/EG för perioden 2011–2013.

Artikel 22

Översyn

På grundval av ett förslag från kommissionen ska Europaparlamentet och rådet se över denna förordning senast den 30 juni 2020.

Artikel 23

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2014.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

▼B

BILAGA I

Belopp som utgör grunden för medlemsstaternas nationella program (i EUR)

Medlemsstat/associerad stat	Minsta belopp	Fast andel fördelad på grundval av genomsnittet 2010–2012	Procentandel 2010–2012 med Kroatien	TOTALT
AT	5 000 000	9 162 727	0,828 %	14 162 727
BE	5 000 000	12 519 321	1,131 %	17 519 321
BG	5 000 000	35 366 130	3,196 %	40 366 130
CH	5 000 000	13 920 284	1,258 %	18 920 284
CY	15 000 000	19 507 030	1,763 %	34 507 030
CZ	5 000 000	9 381 484	0,848 %	14 381 484
DE	5 000 000	46 753 437	4,225 %	51 753 437
DK	5 000 000	5 322 133	0,481 %	10 322 133
EE	5 000 000	16 781 752	1,516 %	21 781 752
ES	5 000 000	190 366 875	17,201 %	195 366 875
FI	5 000 000	31 934 528	2,886 %	36 934 528
FR	5 000 000	79 999 342	7,229 %	84 999 342
GR	5 000 000	161 814 388	14,621 %	166 814 388
HR	4 285 714	31 324 057	2,830 %	35 609 771
HU	5 000 000	35 829 197	3,237 %	40 829 197
IE				
IS	5 000 000	326 980	0,030 %	5 326 980
IT	5 000 000	151 306 897	13,672 %	156 306 897
LI	5 000 000	0	0,000 %	5 000 000
LT	5 000 000	19 704 873	1,780 %	24 704 873
LU	5 000 000	400 129	0,036 %	5 400 129
LV	5 000 000	10 521 704	0,951 %	15 521 704
MT	15 000 000	38 098 597	3,442 %	53 098 597
NL	5 000 000	25 609 543	2,314 %	30 609 543
NO	5 000 000	9 317 819	0,842 %	14 317 819
PL	5 000 000	44 113 133	3,986 %	49 113 133
PT	5 000 000	13 900 023	1,256 %	18 900 023
RO	5 000 000	56 151 568	5,074 %	61 151 568
SE	5 000 000	6 518 706	0,589 %	11 518 706
SI	5 000 000	25 669 103	2,319 %	30 669 103
SK	5 000 000	5 092 525	0,460 %	10 092 525
UK				
TOTALT	169 285 714	1 106 714 286	100,00 %	1 276 000 000

▼B

BILAGA II

Förteckning över särskilda åtgärder

1. Inrättande av mekanismer för konsulärt samarbete mellan minst två medlemsstater vilket leder till skalfördelar i samband med behandlingen av ansökningar om och utfärdande av visum vid konsulat i enlighet med de principer om samarbete som fastställs i viseringskodexen, inbegripet gemensamma ansökningscentrum.

2. Inköp av transportmedel och operativ utrustning som anses behövas för utplacering under gemensamma insatser av Frontex och som ska ställas till Frontex förfogande i enlighet med artikel 7.5 andra och tredje stycket i förordning (EG) nr 2007/2004.

▼M2

3. Gränskontrollverksamhet såsom in- och utresekontroller och gränsövervakningsåtgärder i områden som för närvarande är eller potentiellt kan bli utsatta för ett högt eller oproportionerligt migrationstryck, eller båda delar, inklusive verksamhet som rör inrättandet, utvecklingen och driften av hotspot-områden enligt definitionen i artikel 2.10 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1624 ([1]), samt vid behov stöd till gränsförvaltningsverksamhet i tredjeländer.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1624 av den 14 september 2016 om en europeisk gräns- och kustbevakning och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 och upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 863/2007, rådets förordning (EG) nr 2007/2004 och rådets beslut 2005/267/EG (EUT L 251, 16.9.2016, s. 1.

▼B

BILAGA III

Mål för driftsstöd inom ramen för de nationella programmen

Mål 1: Främja utvecklingen och genomförandet av strategier som säkerställer att det inte förekommer någon kontroll av personer – oavsett medborgarskap – när dessa passerar de inre gränserna, och säkerställer personkontroller och en effektiv övervakning vid passage av de yttre gränserna.

— Verksamhet

— Personalkostnader, inklusive utbildningskostnader

— Kostnader för underhåll och reparationer

— Uppgradering/utbyte av utrustning

— Fast egendom (avskrivningar, renovering)

Mål 2: Främja utvecklingen och genomförandet av den gemensamma politiken för visum och andra uppehållstillstånd för kortare tid, inbegripet konsulärt samarbete.

— Verksamhet

— Personalkostnader, inklusive utbildningskostnader

— Kostnader för underhåll och reparationer

— Uppgradering/utbyte av utrustning

— Fast egendom (avskrivningar, renovering)

Mål 3: Inrätta och ombesörja driften av säkra it-system, deras kommunikationsinfrastruktur och utrustning som stöd för hanteringen av migrationsströmmar över unionens yttre gränser, bland annat övervakning.

— Operativ förvaltning av SIS, VIS och nya system som ska inrättas

— Personalkostnader, inklusive utbildningskostnader

— Kostnader för underhåll och reparationer

— Kommunikationsinfrastruktur och säkerhets- och uppgiftsskyddsrelaterade frågor

— Uppgradering/utbyte av utrustning

— Hyra av säkra lokaler och/eller renovering

▼B

BILAGA IV

Förteckning över gemensamma indikatorer för mätning av de särskilda målen

a) Stödja en gemensam viseringspolitik för att underlätta lagligt resande, säkerställa likabehandling av tredjelandsmedborgare och bekämpa olaglig invandring:

i) Det antal aktiviteter för konsulärt samarbete som utvecklats med hjälp av instrumentet.

Med avseende på de årliga rapporter om genomförandet som avses i artikel 54i förordning (EU) nr 514/2014 ska denna indikator delas upp i ytterligare underkategorier såsom

— samlokalisering,

— gemensamma ansökningscentrum,

— representationer,

— övriga.

ii) Det antal anställda som utbildas och det antal kurser om aspekter av den gemensamma viseringspolitiken som hållits med hjälp av instrumentet.

iii) Det antal specialisttjänster i tredjeländer som får stöd från instrumentet.

Med avseende på de årliga rapporter om genomförandet som avses i artikel 54 i förordning (EU) nr 514/2014 ska denna indikator delas upp i ytterligare underkategorier såsom

— sambandsmän för invandringsfrågor,

— övriga.

iv) Den andel och det antal konsulat som utvecklats eller uppgraderas med hjälp av instrumentet, av det totala antalet konsulat.

b) Stödja gränsförvaltningen, bland annat genom utbyte av information medlemsstaterna emellan och mellan medlemsstaterna och Frontex, för att säkerställa dels en hög skyddsnivå vid de yttre gränserna, bland annat genom att bekämpa olaglig invandring, dels en smidig passage av de yttre gränserna i enlighet med Schengenregelverket:

i) Det antal anställda som utbildas och det antal kurser om aspekter av gränsförvaltningen som hållits med hjälp av instrumentet.

ii) Det antal infrastrukturer och medel för gränskontroll (kontroller och övervakning) som utvecklats eller uppgraderats med hjälp av instrumentet.

Med avseende på de årliga rapporter om genomförandet som avses i artikel 54 i förordning (EU) nr 514/2014 ska denna indikator delas upp i ytterligare underkategorier såsom

— infrastruktur,

— luftfartygs-, fordons- och fartygsbestånd (luft-, mark-, sjögränser),

— utrustning,

— övriga.

iii) Det antal gränspassager vid de yttre gränserna genom automatiska in- och utresekontrollspärrar, jämfört med det totala antalet gränspassager, som får stöd från instrumentet.

▼B

iv) Det antal nationella infrastrukturer för gränsövervakning som inrättats/vidareutvecklas inom ramen för Eurosur.

Med avseende på de årliga rapporter om genomförandet som avses i artikel 54 i förordning (EU) nr 514/2014 ska denna indikator delas upp i ytterligare underkategorier såsom

— nationella samordningscentraler,

— regionala samordningscentraler,

— lokala samordningscentraler,

— andra typer av samordningscentraler.

v) Det antal tillbud som medlemsstaterna anmält till den europeiska situationsanalysen.

Med avseende på de årliga rapporter om genomförandet som avses i artikel 54 i förordning (EU) nr 514/2014 ska denna indikator delas upp i ytterligare underkategorier såsom

— olaglig invandring, inbegripet tillbud som är förknippande med en fara för migranters liv,

— gränsöverskridande brottslighet,

— krissituationer.